نگاهی اجمالی به وضعیت الجزایر و رییس‌جمهورش

مرد تمام‌نشدنی

تانیا تجلی

۱ وقتی «الجزیره» خبر داد عبدالعزیز بوتفلیقه به علت بیماری جان خود را از دست داده است همه چیز در الجزایر به هم ریخت؛ «مرد تمام‌نشدنی» الجزایری‌ها به فرانسه رفته بود تا مداوا شود ولی به ناگاه این شبکه عرب‌زبان، خبر فوتش را اعلام کرد! خبر برگرفته از چند سایت محلی و نه چندان معتبر در الجزایر بود که سران این شبکه متمول را هم به اشتباه انداخت. کار به جایی رسید که «الجزیره» خیلی زود خبر را تکذیب کرد و مقامات بلندپایه الجزایر را هم به واکنش واداشت؛ پروفسور رشید بوقربال، مدیر مرکز ملی پزشکان ورزشی الجزایر، در گزارشی که رویترز به آن پرداخت این مورد را دروغ محض توصیف کرد.

۲ برای نسل نوجوان الجزایر، این کشور بدون نام بوتفلیقه بی‌معنی است؛ رییس‌جمهوری که در سال ۹۹ به قدرت رسید و سپس در دو دوره متوالی دیگر هم توانست با اکثریت آرا به قدرتش ادامه دهد؛ حداقل ۱۴سال می‌شود که الجزایر بدون بوتفلیقه رنگ فرد و حزب جدیدی را به خود ندیده است؛ اما سوال این روزهای حزب اپوزیسیون در الجزایر چیز دیگری است: «این سه قرار است تبدیل به چهار شود؟ اجازه ندهید...» این عدد سه، برتری بوتفلیقه در سه دوره گذشته انتخابات ریاست‌جمهوری در الجزایر است و عدد چهار هم خیز این سیاستمدار ۷۶ساله برای اعلام کاندیداتوری‌اش در سال ۲۰۱۴، آن هم برای چهارمین دوره متوالی است.

۳ برای نسل سالخورده الجزایر هم نام بوتفلیقه نقشی پررنگ در ذهن دارد؛ در واقع همه آنهایی که سیاست این کشور را زیر و رو کرده‌اند می‌دانند که حضور رییس‌جمهور کنونی‌شان که پنجمین رییس‌جمهور تاریخ الجزایر هم به حساب می‌آید، در تاریخ سیاسی‌شان محسوس بوده، تاریخ آن هم برمی‌گردد به سپتامبر ۱۹۶۲ و زمانی که احمدبن‌بلا اولین دولت الجزایر را تشکیل داد. در آن زمان او زمام وزارت جوانان و گردشگری را به دستان جوان ۲۵ساله‌ای داد که تازه پشت لبش سبز شده بود و برای خودش روزهای بهتری در سیاست می‌دید؛ عبدالعزیز بوتفلیقه. یک‌سال برای او کافی بود تا نشان دهد استعداد فراوانی دارد و رییس‌جمهور بن‌بلا در سال بعد یعنی در سال ۶۳ او را به عنوان وزیر امور خارجه معرفی کرد؛ سمتی که تا سال ۱۹۷۹ آن را به عهده داشت و در زمان به قدرت‌رسیدن حواری بومدین هم بر سر کار ماند... بوتفلیقه به‌غیر از یک دوره چند ساله که ظاهرا تن به تبعید خودخواسته داد همواره در دولت الجزایر سمت داشته و پست‌های مختلفی را تا رسیدن به ریاست‌جمهوری تجربه کرده است.

۴ «از زمان استقلال الجزایر در سال ۶۲، این ارتش بوده که همیشه رییس‌جمهور را انتخاب کرده است: بن بلا، بومدین، بن جدید، بو دیاف، زروآل و البته بوتفلیقه». این استدلالی است که رشید تلمچانی، کارشناس چندزبانه الجزایر، برای «رویترز» می‌آورد و درست هم به نظر می‌آید. برای به قدرت‌رسیدن بوتفلیقه که البته ادعا داشت زودتر از سال ۹۹ باید به قدرت برسد نیاز است دوباره فلش بک بزنیم: سال ۱۹۵۶ در زمان جنگ الجزایر، ارتش آزادی ملی (ALN) شاخه نظامی و مستقل جبهه آزادی ملی (FLN) به همه دانشجویان الجزایری دستور می‌دهد به این شاخه بپیوندند. عبدالعزیز بوتفلیقه در سال ۱۹۹۹ به عنوان کاندیدای مستقل در انتخابات شرکت کرد و با ۷۳/۸ آرا هم موفق شد رییس‌جمهور شود. در دوره بعدی یعنی در سال ۲۰۰۴ برتری او قاطعیت بیشتری داشت و این‌بار بوتفلیقه با ۸۴/۹۹درصد آرا بر مسند قدرت نشست؛ اما همه آنهایی که شک داشتند بوتفلیقه با حمایت ارتش به ریاست‌جمهوری رسیده در دوره بعدی یعنی در سال ۲۰۰۹، شک خود را به یقین تبدیل کردند؛ این‌بار او به عنوان کاندیدای حزب آزادی ملی، پا به میدان رقابت گذاشت تا با ۹۰/۲۴درصد آرا مجددا و برای سومین‌بار به قدرت برسد. نکته قابل توجه در همه این دوره‌ها اینکه تمام رقبای او همواره به تقلب در انتخابات اعتراض داشتند و حتی در دوره نخست هر شش رقیب او به علت زدوبند ارتش و تخلفات انتخاباتی از رقابت دست کشیدند.

۵ بیمارستان «ول دو گرس». محمد بوتفلیقه در این بیمارستان در پاریس بستری است و مسوولان دفتر او در پاریس اعلام می‌کنند به زودی به الجزایر برمی‌گردد. این‌بار پزشکان به جای «سکته مغزی» از «مشکل مغزی جزیی» نام بردند تا حزب اپوزیسیون مردم را بیش از پیش تحریک نکنند. ولی بیمارستان ول دو گرس برای بوتفلیقه تازگی ندارد؛ اولین‌بار در سال ۲۰۰۵ و روز ۲۶نوامبر بود که رییس‌جمهور الجزایر پایش به این بیمارستان مجهز گشوده شد. در آن زمان اجازه داده نشد تا جزییات پرونده او در بیمارستان به بیرون درز پیدا کند. ۲۰ آوریل ۲۰۰۶ زمان دیگری بود که گذر بوتفلیقه به «ول دو گرس» افتاد. مدت اقامت در پاریس کوتاه بود و عنوان شد برای پیگیری معالجات قبلی به این محل رفته‌اند. شش سال بعد و در تاریخ ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۱ بوتفلیقه دوباره میهمان «ول دو گرس» پاریس شد و در ۲۸ آوریل ۲۰۱۳ هم دوباره سری به محل مورد علاقه‌اش زد و هوادارانش را نگران و حزب اپوزیسیون را کمی خوشحال کرد. در واقع از همان سال ۲۰۰۵ موضوع سلامتی بوتفلیقه محل سوال بوده و خیلی‌ها متقاعد شده‌اند که او دیگر نباید بر مسند قدرت بنشیند. علی یحیی عبدالنور، یکی از مخالفان بوتفلیقه به خبرگزاری فرانسه گفت پیش‌تر هم چنین دغدغه‌ای وجود داشته است: «سال ۲۰۰۹ درست یک روز قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری در بیانیه‌ای عمومی درخواست کردیم چند پزشک بی‌طرف وضعیت جسمانی بوتفلیقه را بررسی کنند و مردم را در جریان قرار دهند. ولی این اتفاق هرگز آن‌طور که باید و شاید نیفتاده است.»

۶ در الجزایر گروه‌های مختلف حالا متفکر مانده‌اند؛ خیلی‌ها منتظر واکنش عبدالعزیز بوتفلیقه هستند. مرد سیاستی که درست در روزهایی که «بهار عربی» کشورهای عرب‌زبان را در می‌نوردید، به‌طور عجیبی دستور تغییر قانون اساسی الجزایر را صادر کرد تا از گزند اعتراضات مردمی در امان بماند. بوتفلیقه چه کار خواهد کرد؟ در پاسخ به این سوال رشید تلمچانی حرف‌هایی برای گفتن دارد: «سیاستی که بوتفلیقه در پیش گرفت و گروه‌های اسلامگرای تندرو را منزوی کرد، حالا به دادش رسیده است. در واقع این گروه دیگر توانی ندارد که بخواهد برای رسیدن به قدرت مبارزه کند. پس اگر بوتفلیقه از قدرت کناره‌گیری کند انتخابات در کمال آرامش برگزار می‌شود و این‌بار دیگر تقلب هم صورت نمی‌گیرد.» اما این فرضیه فقط در ذهن این کارشناس الجزایری شکل نگرفته است. در واقع بیماری بوتفلیقه خیلی‌ها را مجاب کرده که از قدرت کناره‌گیری خواهد کرد. احمد ادیمی، کارشناس مسایل الجزایر و افسر بازنشسته ارتش، واقعیت را به صورت مشخص‌تری به «رویترز» می‌گوید: «بوتفلیقه می‌تواند اعلام کند به علت مشکلات جسمانی‌اش، دوره ریاست‌جمهوری‌اش را کوتاه می‌کند و دستور دهد تا انتخابات زودتر از موعد برگزار شود. درست مثل همان شیوه‌ای که خودش سر کار آمد؛ در سال ۱۹۹۸ لیامین زروآل به همین علت کناره‌گیری کرد و کار را به بوتفلیقه سپرد. اما اگر بوتفلیقه تصمیم بگیرد تا پایان دوران ریاست‌جمهوری‌اش، یعنی تا یک‌سال دیگر در قدرت بماند، آنگاه این به آن معنی است که می‌خواهد برای انتصاب جایگزینش پافشاری کند؛ اما به نظرم مسوولان الجزایری آمادگی و البته علاقه‌ای برای پذیرش چنین وضعی نخواهند داشت و نمی‌توان تحلیل روشنی از آینده الجزایر داد.»

۷ جانشین احتمالی بوتفلیقه

۱- مولود حمروش

متولد ۱۹۴۳ و معروف به مهندس اصلاحات در الجزایر. در دوران نخست‌وزیری او، الجزایر شاهد مشارکت سیاسی مردم، رشد آزادی بیان و ظهور نشریات مستقل بود. او به شاذلی بن‌جدید رییس‌جمهوری اسبق الجزایر نزدیک بود اما وقوع جنگ‌های داخلی بین دولت و گروه‌های اسلامگرا برنامه اصلاح‌طلبانه او را به بن‌بست کشاند. مولود حمروش سال‌ها در وزارت اطلاعات کار کرده و تربیت نظامی دارد. در انتخابات سال ۱۹۹۹ شرکت کرد و به همراه پنج نامزد دیگر در اعتراض به تقلب عبدالعزیز بوتفلیقه از آن کناره گرفت. در بین سازمان‌های منتسب به انقلاب آزادیبخش الجزایر و مبارزان سابق محبوبیت خوبی دارد و طرفدارانش او را بهترین فرد برای انتقال دموکراتیک قدرت در کشور هماهنگ با جنبش‌های بهار عربی توصیف می‌کنند.

۲- ابوجره سلطانی

متولد ۱۹۵۴ و از رهبران جنبش‌های اسلامی است که حزب «جامعه سالم» را رهبری می‌کند. مجموعه‌ای که تفکرات اخوان‌المسلمین را نمایندگی می‌کند و ابوجره از زمان درگذشت موسس آن یعنی محفوظ نحناح (۲۰۰۳) تاکنون رهبری این گروه را بر عهده دارد. به جز فعالیت‌های فرهنگی، برخی پست‌های سیاسی هم داشته است. نخستین‌بار در سال ۱۹۹۶ به‌عنوان وزیر صید بحری وارد کابینه شد. سال ۲۰۰۸ بود که حزبش از ائتلاف با بوتفلیقه خارج شد. سلطانی می‌گوید قصد دارد برای دور بعدی نامزد ریاست‌جمهوری شود و معتقد است احزاب اسلامگرا و سازمان‌های دانشجویی و گروه‌های مذهبی از او حمایت خواهند کرد.

۳- علی‌بن‌فلیس

متولد ۱۹۴۴ و مدیر تبلیغات انتخاباتی بوتفلیقه در سال ۱۹۹۹ و دبیرکل جبهه آزادیبخش الجزایر درسال ۲۰۰۳. در سال ۲۰۰۴ به دنبال اینکه اعلام کرد قصد دارد در انتخابات شرکت کند، با فشارهای طرفداران بوتفلیقه مجبور به استعفا از جبهه آزادیبخش شد. گفته می‌شود او از حمایت رهبران قدیمی حزب و قوه‌قضاییه و بازرگانان الجزایری برخوردار است.

۴- عبدالعزیز بلخادم

متولد ۱۹۴۵ و نماینده شخصی عبدالعزیز بوتفلیقه و دبیرکل جبهه آزادیبخش ملی که حزب حاکم به‌شمار می‌رود. یک‌بار درسال ۱۹۹۹ به دلیل اختلافات سیاسی از تمام پست‌های سیاسی خود کنار گذاشته شد اما با آمدن عبدالعزیز بوتفلیقه در سال ۲۰۰۰ به‌عنوان وزیر خارجه معرفی شد. سپس بین سال‌های ۲۰۰۶ الی ۲۰۰۸ نخست‌وزیر بود. وی نامزدی خود را برای جانشینی رییس‌جمهوری فعلی الجزایر بعید نمی‌داند.

۵- احمد بن بیتور

متولد ۱۹۴۶ و تنها فردی که از هم‌اکنون نامزدی خود را برای دور بعدی ریاست‌جمهوری الجزایر اعلام کرده است. در سال ۱۹۹۹ به‌عنوان اولین نخست‌وزیر بوتفلیقه هدایت کابینه را برعهده گرفت اما به‌زودی به دلیل برخی مسایل اقتصادی بین او و رییس‌جمهوری اختلاف افتاد و از کار برکنارشد. درحال حاضر بن بیتور یکی از برجسته‌ترین مخالفان بوتفلیقه به‌شمار می‌رود. گفته می‌شود سازمان‌های حقوق‌بشری و سندیکای کارگران و برخی دیگر از گروه‌های اجتماعی از نامزدی او پشتیبانی کرده‌اند.

۶- عبدالملک سلال

متولد ۱۹۴۸ و نخست‌وزیر کنونی الجزایر که به‌داشتن شخصیتی توافقی معروف است. تاکنون پست‌های متعدد حکومتی داشته است. در صفحات فیس‌بوک کاربران زیادی او را برای نامزدی معرفی کرده‌اند. در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۹ در جریان تبلیغات ریاست‌جمهوری بوتفلیقه نقش مهمی داشت و سران ارتش و بازرگانان به او اعتماد دارند. وی یکی از اعضای حزب تجمع ملی دموکراتیک است که در ائتلاف حاکم مشارکت دارد.

۷ - احمد اویحیی

متولد ۱۹۵۲ و متمایل به جریانات سکولار است. اویحیی به ارتش و نظام حاکم نزدیک بوده و تاکنون پست‌های متعددی را برعهده داشته است که یکی از آنها میانجیگری در منازعات قاره آفریقا بوده است. اویحیی شبکه‌ای از روابط اجتماعی گسترده با بازرگانان و مراکز تصمیم‌گیری مهم کشور دارد و از رویکردهای غرب‌گرایانه و آمریکایی به‌خصوص در سیاست خارجی پیروی می‌کند. چندبار تاکنون نخست‌وزیری را تجربه کرده است که آخرین مورد آن بین سال‌های ۲۰۰۸ الی ۲۰۱۲ بود و پس از بروز اختلافات در حزب حاکم از کار برکنار شد. با کارگران رابطه خوبی ندارد زیرا درجریان تقویت بخش خصوصی بسیاری از آنان را بیکار کرد. همچنین با افزایش حقوق کارمندان دولت مخالفت کرد و به همین دلایل از محبوبیت کمتری نسبت به سایر سیاستمداران الجزایری برخوردار است.

ادامه از صفحه ۹

مرسی، محل اتصال مخالفان مصری

در کنار این موضوع برخی گروه‌ها از جمله ناصری‌ها به لحاظ تاریخی کینه‌ای دیرینه از اخوانی‌ها در دل دارند. اخوانی‌ها در زمان پادشاهی جمال عبدالناصر، اقدام به ترور ناصر کردند، که این ترور نافرجام ماند و در نتیجه بسیاری از سران و اعضای اخوان‌المسلمین دستگیر و اعدام شدند. ناصریسم‌ها این کینه را تا به امروز با خود دارند و به‌همین دلیل مشارکت آنها در دولت مرسی امری بعید به نظر می‌رسد. گروه‌های لیبرال و سکولار نیز از منتقدان اسلام مدل اخوانی هستند و با در نظر نگرفتن واقعیت‌های جوامع مصر و خواسته‌های توده‌های مردم، خواهان اجرای دموکراسی غربی در مصر هستند. یکی دیگر از گروه‌های معترض، جنبش شش آوریل است. این گروه فیس‌بوکی که توسط احمد ماهر در بهار ۲۰۰۸ برای حمایت از کارگران شهر صنعتی محله الکبری ایجاد شد، هسته اصلی اعتراضات مصر و یکی از گروه‌های محوری در اعتراضات منجر به سقوط حسنی مبارک بود. این گروه در انتخابات ریاست‌جمهوری از حامیان اخوان بود اما پس از آن رفته‌رفته به یکی از مهم‌ترین منتقدانش تبدیل شده است. اعضای این گروه نه تنها سهمی در قدرت ندارند بلکه به گفته خودشان با آنها مثل خائنان برخورد می‌شود و به بهانه‌های مختلف، آنها را راهی زندان می‌کنند. در چنین اوضاعی، بدون سازماندهی و بی‌پشتوانه سیاسی هیچ‌کدام از گروه‌های مخالف نمی‌توانند قدرت را یک‌جا از چنگ اخوان‌المسلمین بیرون آورند. فضا اگرچه به سمت انحصارطلبی و قبضه قدرت پیش می‌رود اما هنوز اخوان نتوانسته تمام نهادهای قدرت را در سیطره خود درآورد. هنوز فرصت برای سروسامان دادن به تشکل‌ها و سازماندهی احزاب وجود دارد. اگرچه برخلاف شعار مرسی مبنی بر آزادی رسانه‌ها، بعد از روی‌کارآمدن او قلع‌وقمع روزنامه‌نگاران و اصحاب رسانه به سرعت آغاز شد اما مرسی با بالاگرفتن اعتراضات و درک جایگاه شکننده‌اش از شتاب ابتدایی برخورد با رسانه‌ها کاست. در چنین فضایی هنوز رسانه‌ها آنقدر آزاد هستند که بتوان با انتقال آگاهی جلوی مونوپلایزکردن قدرت را تا حدودی گرفت. گروه‌های مردمی با سازماندهی بیشتر، تشکیلاتی قوی‌تر و با داشتن تریبون برای منتقل کردن صدایشان می‌توانند انقلاب مردم را به مردم بازگردانند. در این شرایط می‌توان آرمانگرایانه امیدوار بود که انقلاب بعدی مصر مصادره نمی‌شود و انقلاب مردم به مردم بازمی‌گردد.

گزارش

رییس‌جمهوری در حال مرگ

ترجمه: محمدعلی عسگری

سکته مغزی «عبدالعزیز بوتفلیقه» رییس‌جمهوری ۷۶ ساله الجزایر و اعزام سریع او به فرانسه بحث و جدل پیرامون آینده سیاسی او و سناریوهای احتمالی برای جایگزینی‌اش را مطرح کرد. هرچند مقامات رسمی می‌گویند وضع مزاجی او بهبودیافته و تا حدودی الجزایری‌ها نیز این خبرها را با خوش‌بینی دنبال می‌کنند، اما می‌دانند که او دست‌کم دیگر قادر نخواهد بود سال ۲۰۱۴ خود را برای چهارمین دوره نامزد ریاست‌جمهوری کند. برخی از سیاستمداران الجزایری تا آنجا پیش رفته‌اند که سناریوهای دیگری را برای انتقال قدرت تا پیش از آن زمان نیز مطرح می‌کنند. به موجب ماده ۸۸ قانون اساسی کشور در صورت ناتوانی رییس‌جمهوری یا بیماری او باید مسوولیت وی به رییس پارلمان واگذار شود، اما هنوز در الجزایر چنین اتفاقی نیفتاده است. برخی ناظران نزدیک به مراکز قدرت در الجزایر می‌گویند سکته اخیر بوتفلیقه در گذشته هم سابقه داشته است اما پیش‌تر در باره وضعیت جسمی رییس‌جمهوری اطلاع‌رسانی نمی‌شد ولی این‌بار به‌صورت صریح و رسمی اطلاع‌رسانی شده است. اتفاقی که قبلا رخ نمی‌داد و همین مساله گمانه‌زنی‌های متفاوتی را پیش کشیده است. به‌طوری که بعضی می‌گویند مساله سکته رییس‌جمهوری به نامزدی او برای دور چهارم خاتمه داد و بعضی دیگر برعکس می‌گویند خود اعلام این خبر مقدمه‌سازی برای همان دور چهارم است. به گفته اینها چند روز دیگر رییس‌جمهوری با تبلیغاتی گسترده به کشور بازمی‌گردد و طرفدارانش با تجمعاتی به‌اصطلاح «خودجوش» از اوخواهند خواست که برای یک دوره دیگر نامزد ریاست‌جمهوری شود! جیلالی سفیان، رییس حزب «نسل جدید» که یک حزب مخالف است، می‌گوید: ضعف بدنی رییس‌جمهوری به‌گونه‌ای است که او دیگر نمی‌تواند نامزد شود. وی در گفت‌وگو با روزنامه الشرق‌الاوسط گفته است: الجزایر در برابر سه سناریو قرار دارد؛ یکی اینکه رییس‌جمهوری صحیح و سالم دوباره به کشور برگردد و بتواند دوره‌اش را به پایان برساند. درآخرهم با برگزاری یک انتخابات سالم قدرت را به دیگری واگذار کند. اما این سناریویی است که گمان نمی‌کنم اجرایی شود. سناریوی دوم اینکه رییس‌جمهوری به کشور بازگشته و به حکومت همچنان ادامه دهد و پاییز آینده انتخابات زودهنگام برگزار کند. سناریوی سوم اینکه وضعیت مزاجی رییس‌جمهوری به همین شکل استمرار پیدا کرده و درنهایت مجبور شوند به همان شکلی که در قانون اساسی پیش‌بینی شده انتخابات جدیدی برگزار کنند. به گفته جیلانی بدترین سناریو این است که رییس‌جمهوری با این حال بیمارش قصد ورود به صحنه انتخابات برای چهارمین دور ریاست‌جمهوری را داشته باشد. بوتفلیقه از ماه آوریل گذشته تاکنون در فرانسه به‌سر می‌برد. مقامات الجزایری می‌گویند او به سکته خفیفی دچار شده و گرچه حالش خوب است اما برای بعضی معاینات پزشکی به همان بیمارستانی اعزام شده که سال ۲۰۰۵ در آنجا جراحی شده بود. جیلالی به اتفاق احمدبن بیتور نخست‌وزیر اسبق و محمد مشاطی (۹۲ ساله) از رهبران انقلاب الجزایر گروهی ائتلافی را تشکیل داده‌اند که هدفشان مبارزه برای انصراف بوتفلیقه از نامزد شدن در دور بعدی ریاست‌جمهوری است.

اعلام رسمی

طی سال‌های گذشته بوتفلیقه و اطرافیانش عادت داشتند اخبار مربوط به بیماری او را به شیوه‌ای خاص به اطلاع مردم برسانند. هربار که مساله‌ای درباره وضعیت جسمانی رییس‌جمهوری مطرح می‌شد بوتفلیقه در تلویزیون ظاهر شده و تمام شایعات را برطرف می‌کرد. برای مثال یک‌بار شایعه شده بود او مرده است و ناگهان رییس‌جمهوری به بیمارستان نظامی عین‌النعجه در پایتخت رفت تا

از یوسف قرضاوی دیدن کند. دیگری زمانی که به همراه دوبرادرش مصطفی و سعید از خانواده زین‌الدین زیدان بازیگر معروف فرانسوی – الجزایری‌تبار استقبال کردند. در آن زمان نیز شایع شده بود که رییس‌جمهوری مرده است اما بعد از دوهفته در خبرها آمد که مصطفی به سرطان مبتلا شده و درگذشته است. تقریبا در محافل سیاسی و رسانه‌ای الجزایر همه می‌دانند که رسوایی‌های مالی سعید برادر رییس‌جمهوری برایش سنگین تمام شده است و همین امر می‌توانسته بیماری او را تشدید کرده باشد. ابتدا گفته شد او به خونریزی شدید معده دچار شده است و بعد اینکه باید مدتی برای درمان در فرانسه بماند. همین امر گمانه‌زنی‌ها را درباره وخامت حال او بیشتر کرد. انور مالک، تحلیلگر سیاسی الجزایری مقیم فرانسه می‌گوید: «سلامتی رییس‌جمهوری مساله‌ای است که دیگر اجازه نمی‌دهد او در دور بعدی نامزد ریاست‌جمهوری شود بنابراین باید پیش از برگزاری انتخابات آینده با این مساله برخورد کرده و برای آن راه‌حلی پیدا کرد.» او که یک افسر سابق ارتش است می‌گوید: «به اعتقاد شخصی من بوتفلیقه هرگز حکومت را رها نمی‌کند زیرا با این کار بسیاری از اطرافیانش از مواهب حکومت محروم می‌شوند. به‌خصوص کسانی که درپرونده‌های فساد دوران ۱۴ساله حکومت نقش پررنگی داشته‌اند. بدون شک در راس هرم قدرت کسانی هستند که نمی‌خواهند او برای نوبت چهارم رییس‌جمهوری شود اما آنها به اندازه کسانی که در قصر المرادیه نفوذ دارند، کارایی ندارند. در حال حاضر نزاع سختی بین برخی افراد مثل احمد اویحیی (نخست‌وزیر سابق) و دیگران درجریان است.» از سوی دیگر العربی زواق، یک تحلیلگر دیگر الجزایری می‌گوید: این نخستین‌بار نیست که رییس‌جمهوری به خارج اعزام می‌شود. لکن این اولین بار است که این اعزام به‌صورت علنی و آن هم از زبان وزیر اول اعلام می‌شود. معنای این کار آن است که ما در وضعیتی شبیه به سال ۲۰۰۵ قرار داریم که رییس‌جمهوری برای چندماه در فرانسه ماند و تحت عمل جراحی سختی قرار گرفت. با این تفاوت که این‌بار رییس‌جمهوری به لحاظ جسمی ضعیف‌تر شده است و کشور نیز درگیر مشکلاتی به مراتب بدتر از آن دوران است. فساد و تشنج‌های سیاسی به‌خصوص در مناطق جنوب برکسی پوشیده نیست. از آن گذشته جهانیان به تغییراتی چشم دوخته‌اند که کشورهای زیادی را به استثنای الجزایر و کره شمالی درنوردید. مهم‌تر اینکه دوران زمامداری بوتفلیقه به پایان رسیده و همه منتظرند که ببینند چه کسی جانشین او می‌شود؟ الزواق یکی از نویسندگان مخالف بوتفلیقه است. او نیز می‌گوید کسانی که روحیه بوتفلیقه را می‌شناسند می‌دانند او هرگز حاضر به ترک قدرت نمی‌شود. بنابراین حتما برای دور بعد نامزد می‌شود، حتی اگر قادر به خروج از خانه‌اش نباشد. کافی است یکی، دو سخنرانی از طریق تلویزیون بکند اما آیا الجزایری‌ها خواهند پذیرفت که چنین فرد بیمار و ناتوانی رییس‌جمهورشان شود؟! الزواق درباره قدرت ارتش و احتمال کودتایی علیه بوتفلیقه می‌گوید: بعضی در مورد ارتش اغراق می‌کنند و می‌گویند ممکن است ارتش اجازه این کار را ندهد. اما به باور من ارتش امروز الجزایر با گذشته تفاوت دارد و دیگر از آن ژنرال‌های سابق خبری نیست. بوتفلیقه ارتش را چنان تضعیف کرده که قادر به ایستادن دربرابر او نیست.

منبع: الشرق‌الاوسط

جدول ۱۷۰۸

افقی:

۱ - هم رای - شایستگی ۲ - کرم پشم - پذیرفته شده - سیاستمدار اتریشی ۳ - آراسته ومنظم - صفحات معروف اینترنتی - مکر و حیله ۴ - دندان‌های نیش - تغییر حالت ماده از مایع به جامد - میوه مربایی ۵ - نام مکانی در شاهنامه به فاصله ۱۴ روز از مرو - بالا - چه بسیار ۶ - هدیه دادن - دریاچه ترکیه - از قاریان قرآن ۷ - واحد فروش گردو - شیره انگور - بخشش‌ها ۸- خیس - مرموز - نشانه مفعولی ۹ - انسانیت - عضو جونده - جوان نیست ۱۰ - حضور داشتن - پشت وعقب - سرپرست ۱۱ - زباندار بی‌زبان - اهریمن - فرمانروا ۱۲ - مشعل جوشکاری - برابر - انس گرفته ۱۳ - متحیر - ضد کهنه - پیشینیان ۱۴ - صاحب منصبی در ارتش - ابزارها - هوای فرنگی ۱۵ - انتظار کشنده - خدای زرتشتیان

عمودی:

۱ - خورش پر روغن - کسی که مرگش نزدیک است ۲ -خروس صحرایی - مورچه‌خوار آفریقایی - هواپیمای عجول ۳ - جشنواره - نمونه - پری ۴ - موضوع - اشاره به نزدیک - ازمهره‌های شطرنج ۵ - سفید آذری - کنایه از ولخرج - شهر فارس ۶ - چغندر پخته - عقیده - سرگشته ۷ - مظهر مکر و حیله - مرحوم ۸ - خاندان - بندری در بلغارستان - از دل پر سوز برآید ۹ - شهر اصفهان - سدی در آذربایجان غربی ۱۰ - گل مبارک - پول آلمان - پسوند شباهت ۱۱ - استراحت مسافر وسط راه - کمینه وحداقل - حرف فاصله ۱۲ - ازتوابع اصفهان - رنگ بهاری - ساز و برگ اسب ۱۳ - هرچه سنگ است برای چنین پایی است - ماه کامل - اندوخته ۱۴- دهن کجی - فراوانی - ناامید ۱۵ - از لوازم مسابقات دو و می‌دانی - همسر ابراهیم نبی (ع)

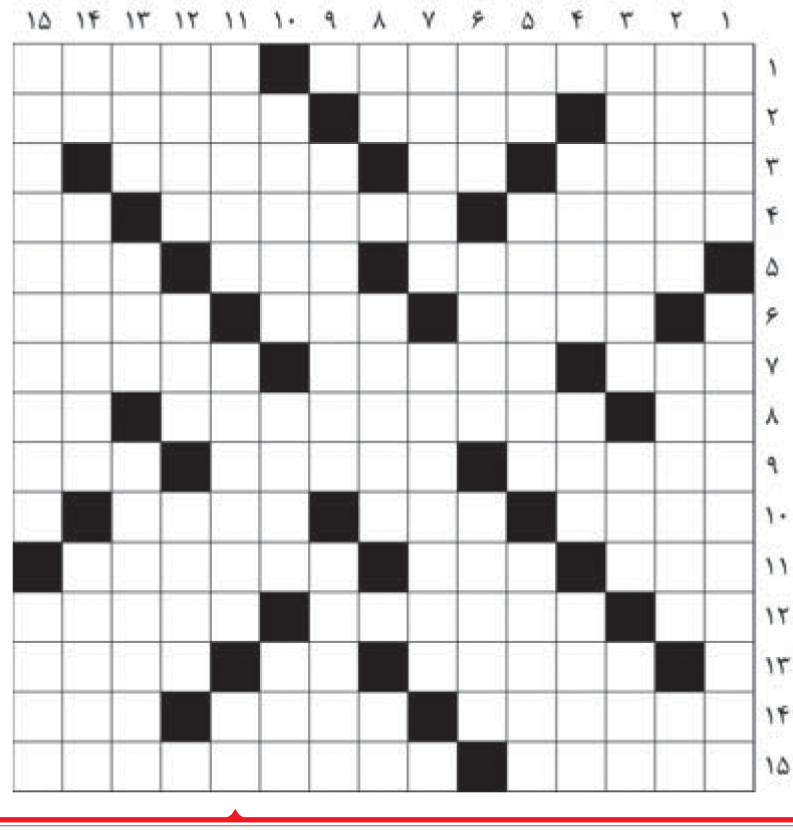

جدول ۱۷۰۷

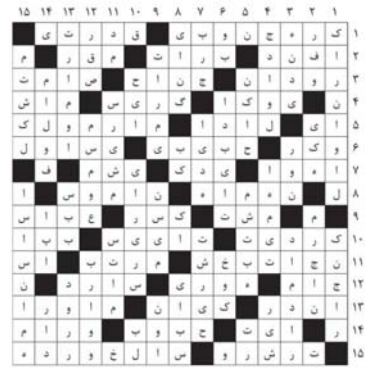

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو سخت ۳۶۰

۷	۸		۶				۱	
		۲			۸	۹		
۴	۳		۱					
			۸				۹	۲
۵		۸		۶	۳			
			۷		۹		۳	
	۶	۴			۱			۷
	۵	۳			۷			
			۴		۶		۵	

حل سودوکو سخت

۶	۵	۳	۹	۸	۴	۷	۲	۱
۴	۹	۱	۷	۲	۶	۹	۵	۸
۷	۸	۲	۱	۳	۵	۴	۹	۶
۸	۳	۵	۶	۹	۱	۲	۷	۴
۱	۴	۷	۳	۶	۲	۸	۱	۹
۹	۱	۶	۴	۷	۸	۵	۳	۲
۲	۶	۹	۸	۱	۷	۳	۴	۵
۳	۷	۸	۲	۵	۹	۶	۱	۷
۵	۲	۴	۱	۴	۳	۱	۸	۶

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

سودوکو ۷۱۱

۷	۴			۳			۵	
۲						۴	۶	
۱			۲	۴	۵	۸		۷
			۴	۹	۳			۶
۶		۹				۱	۴	
۳	۸			۲	۱	۷		
	۷	۱		۶	۸	۵		
	۳	۲	۵					۸
۸	۶				۲		۱	

حل سودوکو ۷۱۰

۵	۴	۶	۹	۷	۳	۲	۸	۱
۱	۷	۳	۸	۴	۲	۵	۹	۶
۹	۲	۸	۶	۱	۵	۴	۷	۳
۸	۶	۷	۴	۲	۹	۳	۱	۵
۳	۱	۹	۵	۶	۷	۸	۲	۴
۴	۵	۲	۳	۸	۱	۷	۶	۹
۶	۸	۵	۲	۹	۴	۱	۳	۷
۲	۳	۱	۷	۵	۶	۹	۴	۸
۷	۹	۴	۱	۳	۸	۶	۵	۲